

هو الله - ای امین الهی حضرت احدیت شما را سال‌ها به...

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۵۱

هو الله

ای امین الهی حضرت احدیت شما را سال‌ها به جهت تربیت فرمود تا امروز چون شمع ظلمت سوز برافروزی و جمیع نفوس را بر عهد و میثاق الهی ثابت و مستقیم سازی و اگر چون ذهاب خالص در آتش مصائب بگدازی بسوزی و بسازی. حال وقت میدان است و آزمایش مردان چه که بنیان عظیم امر الهی به ستون عهد و میثاق قائم است و آسمان دین الله به کوکب پیمان روشن و تابان. معاذالله اگر این عمود را شخص کنودی تعرض نماید سرادق الهی و سرآورده رحمانی را میخی برقرار نماند و انجمن رحمانی را شمعی روشن برقرار نگردد. بیت معمور از بنیاد و اساس مطمور گردد. کور مهمل شود و احکام معطل گردد. بحر عنایت از موج باز ماند، نهر موهبت منقطع شود، نسیم حیات از هبوب بیفتد و سفینه نجات را شرع منطوی گردد. صبح نورانی شام ظلمانی شود، مشرق آمال به سیلاب غموم مغموم و مستور گردد. جمیع این زحمات به هدر رود و این خون‌های ریخته پاک بی‌ثمر شود. دم مطهر شهدا هباءً منبثاً شود و هدفی سینه مبارک حضرت اعلیٰ به صد هزار تیر بغضا ذکرش از میان رود و تأثیرش مفقود شود و بلائاً پنجاه ساله جمال مبارک از تالان و تاراج و سجن و ضرب و توهین و زجر و دربدری و سرگونی و تهدید تیغ و شمشیر و گرانی غلّ و زنجیر کلّ به هدر رود و فراموش گردد و سبب تسخر و استهزاء اعدا و ممنونیت و خوشنودی اهل بغضا شود. پس در هر کوی و دشت که مرور نمائی فریاد برآر این عهد عهد الست است و این میثاق میثاق قویم نیر آفاق. جنود ملکوت ناصر این پیمان است و افواج ملاً اعلیٰ حافظ این بنیان. شعاع ثابت مستمرّ شمس حقیقت است و سراج باهر انجمن

ORIGINAL

AUDIO

حضرت احدیّت. جبل متین است و نور مبین. عروه وثقی است و ثمره شجره طوبی. لوح محفوظ است و کتاب مسطور و رِقّ منشور. عهد است عهد، میثاقست میثاق، در جمیع الواح و زیر مذکور است و در جمیع صحائف اولین و الواح آخرین مسطور. حاکم سنه شداد است و میزان یوم حساب. سفینه نجاتست و ملجأ یوم الایاب. نفحات قدس حضرت پروردگار است و نسّات حیات ریاض کردگار. حصن حصین است و ملاذ متین. رکن شدید است و خلاصه کتب و صحف عهد قدیم و جدید. هنیئاً لمن تمسک به و تشبّث به و ثبت علیه و رسخ قلبه بآیاته و حشر تحت رایاته و البهء علیک. ع ع